

ROLF VERBEEK, DIRIGENT NNO BIJ MOVE IT!

OOK ALS DIRIGENT MOET JE NOOIT VERGETEN: WE ZIJN ALLEMAAL MENSEN

INTERVIEW: CLEMENS WESTERHOF | FOTOGRAFIE: HANS VAN DER WOERD

Bekijk de agenda van Rolf Verbeek in deze maanden na corona en je ziet onmiddellijk: hier hebben we te maken met een drukbezet man. Steden als München, Kopenhagen, Antwerpen, Maastricht, Parijs en Amsterdam komen voorbij. Nizjni Novgorod, het vroegere Gorki in Rusland, is doorgestreept om de welbekende redenen.

Beroep: dirigent. Woonplaats: Groningen. “Het is en blijft de stad waar ik mij thuis voel.” We hebben afgesproken op een zonovergoten maartse dag op het terras van Merleyn, zijn café om de hoek in De Oosterpoort. “Groningen is natuurlijk niet centraal gelegen en in verband met mijn vele reizen zou ik over een andere standplaats na kunnen denken, maar daar peins ik voorlopig niet over. Ik ben geboren in Noord-Nederland en de mentaliteit hier ligt me, mijn vrienden wonen hier en de stad heeft in principe alles. Je zou het mijn oase van rust kunnen noemen.”

Zoveel daarover. Even kort de reden waarom al die steden in zijn agenda staan. Rolf (1989, Frieschepalen) is gastdirigent bij Camerata RCO (Koninklijk Concertgebouworkest), assistent-dirigent bij Münchner Philharmoniker, Copenhagen Philharmonic Orchestra en l'Orchestre Philharmonique de Radio France. Medio maart stond hij ineens in Maastricht om het Philharmonie Zuidnederland en solist Ronald Brautigam te dirigeren in een programma met Ligeti en Beethoven. In mei speelt hij een thuiswedstrijd, als dirigent van het NNO bij *Move It!* in De Oosterpoort.

Met 33 jaar ben je nog steeds een jonge dirigent. In hoeverre heeft corona jouw carrière in de weg gestaan?

“Tja, twee jaar lang heeft alles dan wel zo'n beetje stil gestaan, maar ik ben geen persoon die bij de pakken neer gaat zitten. Zo heb ik de *Vierde van Bruckner* gearrangeerd op kamermuziekniveau en het stuk verschillende malen gespeeld in Groningen en Amsterdam met Camerata RCO. Dat zijn machtig mooie projecten. Niet dat ik zo gek ben op het dagenlange monnikenwerk om een symfonie terug te schroeven, maar je ontdekt op die manier wel weer dingen in de partituur die je anders nooit ontdekt zou hebben. Prachtig om dat naar voren te kunnen laten komen in je eigen uitvoering, want dat is het toch wel een beetje.

Voor de rest heeft corona mij uiteraard wel een beetje in de weg gezeten, net als de rest van de wereld. Maar elk nadeel heb zijn voordeel en zo belandde ik dus in het tweede weekend van maart ineens in Maastricht om het Philharmonie Zuidnederland en solist Ronald Brautigam te dirigeren in een programma met Ligeti en Beethoven. De oorspronkelijk dirigent bleek corona te hebben en ik werd maandag gebeld of ik het stokje ter hand kon nemen. Tuurlijk! Dinsdags eerste repetitie, donderdags eerste uitvoering. Dus als de donder de gemaalde partituren geprint en in de trein richting Maastricht. Eerst maar eens luisteren naar *Egmont* van Beethoven, waarvan ik de ouverture wel ken, maar niet het hele stuk. Niet dus, earplugs vergeten! Dus alles maar zoveel mogelijk van de bladmuziek in mijn hoofd geprent.”

Word je daar niet zenuwachtig van? Je staat de volgende ochtend wel voor een mannetje of zestig dirigent te zijn...

“Nee, helemaal niet. Weet je, een orkest heeft wel een dirigent nodig voor de pulse, de hartslag zeg maar. Of de interpretatie van een stuk en de verbinding tussen de musici. Die musici zijn echter al zo geoefend en van hoog niveau, dat je ze niet zoveel hoeft te vertellen. Jonge musici hebben het natuurlijk ontzettend druk met repertoire onder de knie krijgen, maar gaandeweg zijn veel werken bijna Muscle Memory voor de meer ervaren muzikanten. Bepaalde stukken gaan in het DNA van een orkest zitten. Het Concertgebouworkest bestaat bijvoorbeeld al sinds 1888. De mensen van het eerste uur zijn er uiteraard niet meer, maar generatie op generatie neemt de oudere, bedreven garde – van bijvoorbeeld de vioolsectie – de nieuwelingen mee op sleeptouw. Daar hoeft je als dirigent niet zoveel aan te doen.”

Wat is jouw kracht, jouw meerwaarde als dirigent dan?

“Dat vind ik moeilijk om over mijzelf te zeggen, daar kunnen anderen beter over oordelen. Als ik toch wat moet benoemen: zoals ik al zei, zijn de musici van hoog niveau. Maar er worden uiteraard fouten gemaakt en ik ben niet iemand die dan de repetitie stillegt om dat naar voren te halen. Kijk, ik ben naast dirigent zelf hoornist en als iemand uit onze sectie er naast zit, horen we dat heus wel, dat hoeft niet benadrukt. Wij zijn allemaal mensen en iedereen weet dat je niet

altijd geconcentreerd kunt zijn. De een heeft een ziek kind thuis, de ander net de relatie uit, een volgende een kater. Allemaal menselijk, ik heb echter maar een uitgangspunt: zo gauw het om het echie gaat met publiek erbij, dan moet je er staan.”

En nu in mei dirigent in eigen stad, bij *Move It!* van NNO en Club Guy & Roni...

“Ook weer zo'n mooi project waar ik zin in heb, ook vanwege het multidisciplinaire karakter waarbij muziek, dans en theater samenkomen en het feit dat we met 150 jongeren aan de slag gaan. Het NNO komt met het voltallige orkest om het schitterende *Romeo en Julia* van een Prokofjev in topvorm te laten horen. Geen andere componist heeft het toneelstuk van Shakespeare zo volmaakt op muziek gezet en voor dans geschikt gemaakt. Het is best een heftig verhaal van twee jongeren die hun – vanwege een vete tussen families – onmogelijke liefde tot zelfmoord komen. Al die emotie heeft Prokofjev razendknop op muziek gezet en het is mooi dat met al die jongeren op het podium en in de zaal te delen.” ✖

MOVE IT!

Op zaterdag 21 mei is De Oosterpoort het decor voor de multidisciplinaire productie vol muziek, dans en theater, *Move It!*. Choreografen en dansdocenten van Club Guy & Roni en musici van het NNO werken met maar liefst 150 jongeren uit de provincie Groningen tien weken lang aan de voorstelling. De repetities vinden plaats op de scholen, in de laatste week repeteren alle leerlingen onder leiding van regisseurs Anna Jacobs en Hanna van der Meer (Lunatics and Poets) samen met het voltallige NNO en steken het klassieke liefdesverhaal in een nieuw jasje. Een voorstelling over eerste liefdes, ontmoetingen, vriendschap, afscheid, haat versus liefde en veel meer. Dat alles op de prachtige muziek van Sergej Prokofjev. *Move It!*

ZATERDAG 21 MEI, 20.15 UUR
SPOT/DE OOSTERPOORT